

4*

Ἀριθ. 28

Προσωρινή Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ
Πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας κ. Σπυρίδωνα Τρικούπη

Ἡ Προσωρινή Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐγκλείει τὰς ζητηθείσας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀναθεωρήσεις τῶν δύο ἀποφάσεων τῶν γινομένων διὰ τὰ πλοιάρια τοῦ Ἰωάννου Ρούσση, Ποριώτου, καὶ Γκίκα Μελίσση, Κρανιδιώτου· ἡ Ἐπιτροπὴ ἀγαποῦσα νὰ τὰς συνοδεύσῃ μὲ τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὰς ἔγγραφα, ἀλλ' ἐφοβήθη πᾶσαν ἐνδεχομένην αὐτῶν παράπτωσιν, ἥτις ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ὑποπτον τὴν εὐθύτητα μιᾶς κρίσεως καὶ ἀποφάσεως.

Μὲ τὰς δύο ἀναθεωρήσεις ἡ Ἐπιτροπὴ συνεγκλείει καὶ ἀπόφασιν τῆς μεταξὺ τοῦ ἀποκλειστοῦ Χριστοδούλου Ματθαίου καὶ τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Φάρσα, Ποριώτου, διαφορᾶς.

Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς παρεμπесούσας ὑποθέσεις ὁ Κορς Μάσσων ἔτυχε νὰ εὗρεθῇ ἐνάγων ἐνώπιον τοῦ ἤδη παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη εἶχε μείνει ἐκκρεμής· καὶ ἐπειδὴ ἀρχίζει τώρα ἡ διαδικασία, ἔδωκεν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἰδίαν του ἐξαίρεσιν. Παρακαλεῖται λοιπὸν ἡ Γραμματεία νὰ διορίσῃ ποῖος νὰ λάβῃ τὸν τόπον του εἰς ταύτην μόνην τὴν ὑπόθεσιν· ἂν δὲν ἔχῃ ἄλλον πρόχειρον, ἴσως ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ἢμπορεῖ νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ ἐγκαίρως.

Ὁ Πετρόχειλος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ὑπόθεσιν ἐξηρέθη ὁ Κορς Μάσσων, εἶναι Ἰόνιος· εἶναι τέσσαρες περίπου μῆνες ἀφ' οὗ ἐκρατήθη καὶ ἐξαιτεῖται δικαίως ταχεῖαν κρίσιν· ὁ πλοίαρχος Ρούσσης ἐνοχλεῖ καθ' ὥραν τὴν Ἐπιτροπὴν ζητῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς διὰ τὸ πλοιάριόν του· διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν Γραμματείαν νὰ μᾶς στείλῃ ταχεῖαν ἀπόκρισιν, τοῦλάχιστον διὰ τὰς δύο ταύτας ὑποθέσεις.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 21 Φεβρουαρίου 1828

Γ. Μ. Καραμᾶνος

4a**

Ἀριθ. 25

Ἡ Προσωρινή Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἡ Προσωρινή Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, προσκεκλημένη ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 693 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ν' ἀναθεωρήσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 189 τοῦ ἤδη παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου ἀπόφασιν διὰ τὸ τρεχαντήρι τοῦ Ἰωάννου Ρούσση, Ποριώτου, κυβερνώμενον παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ συλληφθὲν εἰς τὸν λιμένα τῶν ἐν Σαλαμῖνι Ἀμπελακίων, ὡς μέλλον νὰ πατήσῃ τὸν ἀποκλεισμόν, ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

Εἰς ταύτην τὴν ἀπόφασιν οἱ κανόνες τῆς διαδικασίας δὲν φαίνονται φυλαγμένοι μὲ ἀρκετὴν ἀκρίβειαν· οἱ τύποι τῆς εἶναι ἡμελημένοι ἢ ἄτακτοι· πολλάκις μάλιστα καὶ αὐτοὶ οἱ κοινότεροι παρετρέχθησαν ἐλαφρά· εἰς τὰς ἐξομολογήσεις παραδείγματος χάριν αἱ ἐρωτήσεις τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας, τῆς τέχνης, τῆς κατοικίας, τῆς συγγενείας ἢ σχέσεως μὲ κανὲν τῶν διαφορομένων μερῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀρχίζῃ πᾶσα ἐξομολόγησις, δὲν ἀναφέρονται παντάπασιν· ἐκτὸς τούτου αἱ ρηθεῖσαι ἐξομολογήσεις εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον περιορισμέναι καὶ κατεπειγμέναι καὶ δὲν περιλαμβάνουν οὐδὲ ὅλας τὰς κυριωτέρας ἐρωτήσεις, ὅσαι ἢμποροῦσαν νὰ φέρονν τὸ ἀπαιτούμενον φῶς πρὸς διὰγνωσιν τῆς ἀληθείας.

Εἰς τὰ διοικητικὰ ἔργα οἱ τύποι ἀκολουθοῦν τὰ πράγματα καὶ θυσιάζονται εἰς αὐτά· ἀλλ' εἰς τὰ δικαστικὰ τὰ πράγματα κρέμονται ἀπὸ τοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι λογίζονται καὶ ἐν γένει εἶναι ἀληθῶς φύλακες καὶ διατηρηταὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς τύχης ἐκάστου πολίτου. Καὶ ἡ καταπάτησις ἢ καὶ ἡ ἀπλὴ ἔλλειψις ἐνὸς τούτων τῶν τύπων ἀκυρῶνει τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν, ὅσον δικαία ὡς ἂν εἶναι ἄλλως.

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11.

** ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11.

Τὰ λεγόμενα συμπεράσματα τοῦ Δημοσίου Συνηγόρου, ριμμένα εἰς ἓν κομματάκι χαρτί, εἶναι καὶ πάρα σύντομα καὶ πάντῃ ἀναιτιολόγητα· κατὰ πρώτην πρόσοψιν κινδυνεύει τις νὰ νομίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν ἔργον Δημοσίου Συνηγόρου καὶ τὰ συμπεράσματα τούτου δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἀλλέως, ἂν πρέπη νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς ταύτην τὴν διαδικασίαν, ἢ τῶν δικαστῶν ἀποφασίς εἶναι δικαία καὶ ὀρθή κατὰ τὰ ἄλλα, χωλαίνει δὲ μόνον καθ' ὅτι οἱ μὲν στρατιῶται, οἵτινες οὔτε ἀπεφάσισαν οὔτε ν' ἀποφασίσουν ἠδύναντο τὴν δήμευσιν τοῦ φορτίου, ἀντὶ νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὸ ν' ἀποζημιώσουν τὸν πλοίαρχον Ρούσσην, εἶναι δίκαιον νὰ παραπεμφθοῦν ἀπὸ τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον ἐνώπιον Πολεμικοῦ Συμβουλίου διὰ νὰ κριθοῦν ὡς βιασταὶ τῆς μερικῆς τῶν πολιτῶν ἐλευθερίας· οἱ δὲ δημογέροντες τῆς Σαλαμῖνος νὰ κατακριθοῦν εἰς τὸ ν' ἀποζημιώσουν μόνον τὸν Ρούσσην καὶ ἔπειτα νὰ παραδοθοῦν εἰς Πολιτικὸν Δικαστήριον ὡς ἀρπάσαντες δικαστικὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν καμμία ἐξουσία δὲν τοὺς ἔδωσε καὶ ὡς τιμωρήσαντες ἀθαιρέτως ἄκριτον ἄνθρωπον.

Ταῦτα κρίνομεν σύμφωνα μὲ τὸ ἀκριβὲς δίκαιον· ἀλλ' εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι αἱ περὶ λειῶν ἀποφάσεις, ἐπεριδόμεναι μᾶλλον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ πολέμου καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς ὅλην τὴν αὐστηρότητα ἢ τὴν λεπτολογίαν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης· διὰ τοῦτο τὰ Θαλάσσια Δικαστήρια λογίζονται δικαίως ὅτι δὲν κάμνουν κυρίως μέρος τοῦ δικαστικοῦ τάγματος, ἀλλ' ἀνάγονται μᾶλλον εἰς τὸ διοικητικὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζει κατὰ τὴν ἐπιείκειαν καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1828

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδονάρδος Μάσσων

Γρηγόριος Σοῦτζος

Χ. Κλονάρης

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

4β*

Ἀριθ. 26

Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, προσκεκλημένη ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 206 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 188 ἀπόφασιν τοῦ ἤδη παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ τρεχαντηρίου κυβερνωμένου ἀπὸ τὸν Γκίκα Μιλήσην, Κρανιδιώτην, τὸ ὁποῖον, διευθυνόμενον ἀπὸ τὸ τεῖχος τῶν Μεγάρων πρὸς τὸ μοναστήριον Σαλαμῖνος (Φανερωμένης) μὲ φορτίον σίτου καὶ χίλια πεντακόσια περίπου γρόσια, κατεσχέθη περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος 1827 ἔτους ἀπὸ τὴν τράταν κυβερνωμένην ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Δέδε Οἰκονόμου καὶ Ἀναγνώστην Ρεβουῦσκον, ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ὅσα ἔγγραφα ἀνάγονται ἢ συνέχονται μὲ αὐτήν, ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

Τόσον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν λοιπὴν κρισιολογίαν οἱ κανόνες τῆς διαδικασίας δὲν φαίνονται φυλαγμένοι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν καὶ οἱ τύποι τῆς εἶναι παρημελημένοι.

1ον) Εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μερῶν καὶ τῶν μαρτύρων δὲν ἀναφέρονται αἱ ἐρωτήσεις τοῦ ὀνόματος, τοῦ παρονόματος, τῆς ἡλικίας, τῆς συγγενείας κ.λπ., ἐνῶ μία ἐξ αὐτῶν τῶν ἐλλείψεων δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν.

2ον) Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔγινεν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν φαινομένων ἐναγόντων Μιχαὴλ Δέδε Οἰκονόμου καὶ Ἀναγνώστη Ρουβίσκου, οἱ ὅποιοι διακηρύττονται ὡς φυγόδικοι, ἐπομένως τὸ Δικαστήριον ἔχρεώσται νὰ βάλλῃ ὅλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τῶν παρόντων συνενεχομένων ἢ μαρτύρων καὶ μ' ὅλα ταῦτα λείπει ἡ ἔνορκος ἐξομολόγησις τοῦ Διονυσίου Μπεραρῆ, ὅστις διὰ τῆς

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ: φ. 11.